

08 GCS – OVS 003

Uitspraak van de Geschillencommissie Schadeverzekeraars inzake een OVS-geschil.

Betreft

Toepasselijkheid van de OVS

Partijen

Partij A; verzekeraar van de bestuurder van een personenauto, WA en casco verzekerd

en

Partij B; verzekeraar van een personenauto, WA en casco verzekerd

Partijen hebben zich ter verkrijging van een uitspraak van de Geschillencommissie Schadeverzekeraars tot deze commissie gewend ter beslechting van een geschil dat tussen hen is gerezen.

Feitelijke gegevens

De bestuurder van de bij Partij A verzekerde auto reed uit parkeerstand achteruit tegen de geparkeerd staande auto verzekerd bij Partij B. De bestuurder van de bij Partij A verzekerde auto is tevens de eigenaar van de bij Partij B verzekerde auto.

Stellingname van partijen inzake de toepasselijkheid van de OVS

Partij A is van mening dat de OVS niet van toepassing is. Partij A wijst op artikel 11 van de OVS, dat luidt als volgt: "Verweren, die volgens de WAM niet aan de benadeelde kunnen worden tegengeworpen, kunnen ook door *de verzekeraars* niet aan elkaar worden tegengeworpen." Partij A meent dat hieruit afgeleid kan worden dat een toegestane WAM-uitsluiting wél is tegen te werpen. Artikel 4, lid 1 WAM biedt de mogelijkheid om schade aan zaken van de bestuurder in de polisvoorwaarden uit te sluiten en partij A heeft van deze mogelijkheid gebruik gemaakt. Derhalve is de OVS volgens Partij A niet van toepassing.

Partij B is van mening dat de vordering wel in de OVS ingebracht mag worden. Partij B wijst erop dat verzekeraars op grond van artikel 12 OVS slechts een vorderingsrecht op elkaar hebben uit hoofde van de OVS. Voorts meent Partij B dat dit geval gelijk te stellen is aan de situatie in uitspraak 07 GCS-OVS 05. In deze uitspraak oordeelde de commissie dat het ontbreken van een vorderingsrecht naar gemeen recht niet in de weg staat aan de toepassing van de OVS tussen verzekeraars.

Overwegingen van de commissie

Artikel 11 van de OVS moet zo begrepen worden dat het bepaalt dat verweren, die volgens de WAM wel aan de **benadeelde** kunnen worden tegengeworpen, door de aan de OVS deelnemende verzekeraars ook aan elkaar kunnen worden tegengeworpen.

De commissie is van oordeel dat er in het voorliggende geval geen sprake kan zijn van een verweer dat aan de benadeelde tegengeworpen zou kunnen worden. Om te beoordelen of een toegelaten WAM-uitsluiting in het kader van artikel 11 OVS kan worden tegengeworpen, is het naar het oordeel van de commissie noodzakelijk om te toetsen of een vorderingsrecht naar het gemene recht bestaat. Dit is niet het geval. De verzekerde van Partij A kan immers op grond van het gemene recht niet jegens zichzelf aansprakelijk zijn en kan derhalve nooit als een benadeelde in de zin van de WAM aangemerkt worden. Daarmee is gegeven dat de WAM-uitsluiting en dus ook artikel 11 van de OVS in dit geval niet ingeroepen kan worden.

Uit het bovenstaande volgt dat er in zoverre een parallel is met uitspraak 07 GCS-OVS 05, dat het ontbreken van een vorderingsrecht naar gemeen recht toepassing van de OVS tussen verzekeraars niet in de weg staat.

Bindend advies

De commissie is van oordeel dat deze schade onder de OVS valt.

Aldus beslist op 2 februari 2009 door mr. P.O.G. van den Berg, mr. P.E.F.M. de Bont, J. van den Heuvel, mw. mr. A. Manso Cabrerros - Hendriks en mr. L.G. Stiekema, leden van de Geschillencommissie Schadeverzekeraars, in tegenwoordigheid van drs. J.A. Schaffers, secretaris.

mr. P.E.F.M. de Bont
voorzitter

drs. J.A. Schaffers
secretaris